

Reminsicere 17-3-2019 Bergkerk

Gemeente van Christus

En het geschiedt acht dagen later ... dat hij opklimt het bergland in om te aanbidden... en het geschiedt terwijl hij bidt, dat het aanzien van zijn aanschijn anders wordt en zijn kleding stralend wit en zie twee mannen hebben met hem gesproken Mozes en Elia, verschijnend in heerlijkheid.

M Mediterend over het evangelie van de transfiguratie moet ik denken aan een gedicht van Martin Bril, ik kreeg het eens in de vorm van een raamgedicht, het hangt voor het raam van mijn studeerkamer, ik kijk er nog wel eens naar.

Wat we willen:

Momenten

Van helderheid

Of beter nog: van grote

Klaarheid

Schaars zijn die momenten

En ook nog goed verborgen

Zoeken heeft dus

Nauwelijks zin, maar

Vinden wel

De kunst is zo te leven

Dat het je overkomt

Die klaarheid, af en toe

En het geschiedt acht dagen later ... dat het aanzien van zijn aanschijn anders wordt. Er vallen een aantal signaalwoorden op die specifiek zijn voor het Lucas evangelie. De geofefende Bijbellezer hoort hier het geheim van de achtste dag. De scheppingsweek telt 7 dagen en na de 7e dag begint weer de 1e dag ... maar dan is daar de 8e dag... de octaafdag .. het stromen van de tijd, dag na dag, week na week, wordt onderbroken, de tijd maakt een huppeltje, er is een geschieden dat even buiten de tijd valt, een eeuwigheidsmoment, een geschiede van God uit, een creatieve inval, er licht iets op van God. Een transfiguratie, een gedaante verandering. Een moment van grote klaarheid.

Zo kunnen mensen oplichten, aan het licht komen, soms letterlijk en figuurlijk van gedaante veranderen, transfigureren. Ik moet denken aan het verhaal van een vrouw, zij moest naar het ziekenhuis om de arts te spreken die haar zou vertellen hoe het er met haar ziekte voorstond. Ze was erg nerveus. In de verte zag ze de arts lachend aan komen lopen, gelukkig dacht ze, ik krijg goed bericht. Maar ze kreeg slecht nieuws. Zwaar aangeslagen zocht ze een toevlucht in het stiltecentrum van het ziekenhuis. Daar was een meisje aan het stofzuigen. De vrouw wilde eerst weggaan maar besloot tochom te gaan zitten, ze huilde. Ze hoorde hoe de stofzuiger werd uitgezet. Het meisje zou haar wel discreet alleen laten. Even later voelde ze een hand op haar schouder, het meisje van de stofzuiger, ze zei: U mag op God vertrouwen! En ze ging weg. Diep geroerd bleef de vrouw achter.

Een verhaal uit het leven van alle dag, een verhaal waarin iets oplicht, een transfiguratie, het stofzuigende meisje als een troostende hand van God. Zouden wij dat meisje met de stofzuiger misschien nog eens kunnen opzoeken om haar te bedanken voor wat ze betekent heeft? We zouden het kunnen proberen, ze had geloof ik een hoofddoekje om, maar toch ... hoe zouden we woorden kunnen vinden om haar te bedanken. Wat zouden we tegen haar moeten zeggen? Het moment is weg en het stiltecentrum moet dagelijks worden gestofzuigd. Het visioen van de 8e dag laat zich niet vastleggen.

Anders dan het evangelie van Mattheus en Marcus waar het verhaal van de verheerlijking ook voorkomt, vertelt Lucas iets over de inhoud van het gesprek van Jezus met Mozes en Elia. Ze spraken over zijn uittocht die hij in Jeruzalem moet volbrengen. Zijn uittocht, letterlijk staat daar, zijn exodus. Het gaat bij de weg van Jezus om zijn exodus. Het stralende licht is een gezaaid licht, het gaat de grond in, je kunt het niet vasthouden. We kunnen geen Pasen vieren als een stijgende lijn als eeuwige economische groei, of als eeuwige 'the circle of life' nee.... Pasen is een exodus Het licht komt uit de nacht voort omdat het de nacht is ingegaan. Het onbestaanbare wordt begaanbaar. Daarover spraken zij: Jezus, Mozes en Elia. Over het Pascha.

Spannend hoe in de liturgie, de lofzang op liefde, wordt verbonden met de exodus van Jezus. Zijn exodus – zo vieren wij vanmorgen in de liturgie- is een weg gegaan met liefde en uit liefde.

Liefde is lankmoedig, schrijft Paulus, met een groot gemoed, een rekbaar hart, dat heel veel ruimte blijft bieden en mensen niet afschrijft.

Liefde is goedertieren, solidair en trouw, ook als het spannend is.

Liefde bedekt alles, dat is niet zand erover of weggijken, nee, liefde brengt bedekking, brengt een dak aan, liefde biedt onderdak en leefruimte. In die zin is liefde hemels, als een hemel die ons overkoepelt en een schuilplaats geeft. Nu kijken we met een spiegel in een raadsel maar dan van aangezicht tot aangezicht. Je kijkt in de spiegel om te weten hoe je er uit ziet.. Rimpeltje, haartje, puistje? Makkelijk te verhelpen. De antieke spiegel – van geplet zilver – was niet optimaal. Wat je er in ziet is als een ‘raadsel’, wat je te weten komt is ‘onvolkomen’; misschien beter te vertalen met ‘fragmentarisch’. Maar is er een ‘zien soms even’, een verheerlijkt moment, als je van aangezicht tot aangezicht ziet, een onmiddellijk moment van volkomen helderheid.

Wij leven onder de wolk, het wezenlijke zien is altijd maar voor een moment, er is alleen een stem uit de wolk, dit is mijn geliefd mensenkind. Hoort naar Hem! Abraham Joshua Heschel schrijft in zijn boek ‘God in search of man’: Wij leven in de overtuiging dat daden van menselijkheid het verborgen licht van zijn heiligheid weerspiegelen. Zijn licht kunnen we niet bevatten, maar het ligt wel in onze macht zijn oneindige liefde in daden van menselijkheid te weerspiegelen, zoals een beekje de hemel kan weerspiegelen.

Wij leven onder de wolk ... en soms is dat een inktzwarte wolk de woorden van Heschel doen pijn aan je oren als je denkt aan de vreselijke aanslag in nb. Christchurch, ‘what’s in a name’ een waanzinnige slachtpartij hier zien we de haat recht in de ogen, dodelijk. Wij leven onder de wolk, en toch ‘Hoort naar Hem’, zegt de stem, Om onderweg soms ook zelf iets te ervaren van waar het in het leven op aan komt, als wij de berg in onszelf beklimmen en zien en voelen soms even van Gods goedheid en trouw, misschien wel in die hand van het meisje met de stofzuiger.

Schaars zijn die momenten
En ook nog goed verborgen

Zoeken heeft dus
Nauwelijks zin, maar
Vinden wel
De kunst is zo te leven
Dat het je overkomt
Die klaarheid, af en toe
Amen.